

karelspilko

životnanikoho nečeká

Život
na nikoho
nečeká

Pardubice 2012

Karel Spilko

ŽIVOT NA NIKOHO NEČEKÁ

© Karel Spilko, 2012

ISBN 978-80-904988-6-0

*Nadechni se a skoč...
...uvolni se a vychutnej si tu jedinečnou
jízdu životem.*

Věnováno tobě, protože o nikoho jiného tu nejde.

OBSAH

1. NEOHLÍŽEJ SE DOZADU, ZATOČÍ SE TI HLAVA	10
2. „PROČ?“ JE TA NEJZBYTEČNĚJŠÍ OTÁZKA	14
3. NASEDNI NA KONĚ, NEŽ TĚ ZAVALÍ	18
4. NADECHNI SE A SKOČ	22
5. KDYŽ SE NAŠTVEŠ, TAK BUĎ NAŠTVANÝ	26
6. DĚLEJ SI TO, CO CHCEŠ	30
7. STÁNÍM NA JEDNOM MÍSTĚ BOLÍ NOHY	34
8. ZAČNI SE NA SVĚT DÍVAT TAK, JAK HO CHCEŠ VIDĚT	38
9. A JAK TO CÍTÍŠ TY?	42
10. NEJSI VÝROBEK Z TOVÁRNY	46
11. NASLOUCHEJ – NE POSLOUCHEJ!	50
12. NECH TO PLAVAT	54
13. VŠUDE NAJDEŠ SÁM SEBE	58
14. PAPOUŠKOVÁNÍ NECH PAPOUŠKŮM	62
15. KDYŽ JSI SMUTNÝ	66
16. JE TO LÁSKA NEBO DEPRESE?	70
17. KDYŽ NEVÍŠ KUDY KAM	74
18. KONEČNĚ VYDECHNI A UVOLNI SE	78
19. NEČEKEJ	82
20. JSI TAKOVÝ, JAKÝ JSI – A TAK TO JE V POŘÁDKU!	86
21. MLUV UŽ KONEČNĚ PRAVDU	90
22. UDĚLEJ SI PRO SEBE MÍSTO	94
23. JSI KRÁLEM VE SVÉM KRÁLOVSTVÍ?	98
24. BAV SE, DOKUD JE ČAS	102
25. NÁSLEDUJ SVÉ SRDCE	106
26. JSI V MANÉŽI NEBO V ARÉNĚ?	110

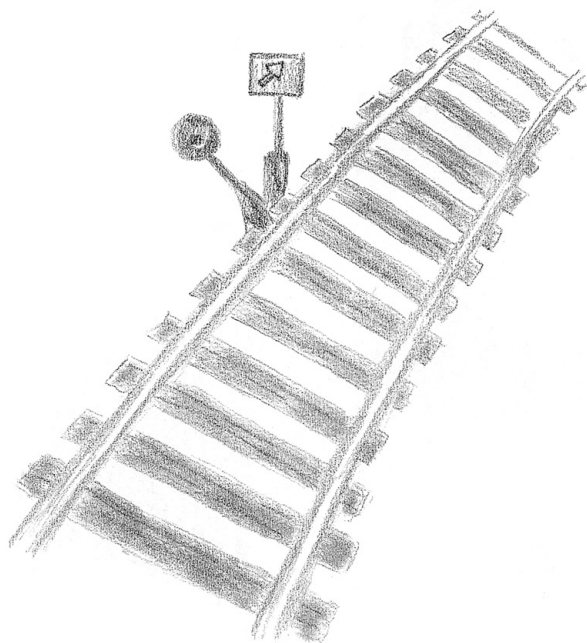
ÚVOD

Tak, jako v mých jiných knihách, i zde navrhuji tykání bez tvého souhlasu. Možná v tom cítíš drzost, ale věř mi, že někdy je drzost k prospěchu věci. Navážeme spolu trošku důvěrný vztah, možná se staneme přáteli, protože je zřejmě málo lidí k tobě upřímných tak, jako zde budu já. Vím, o čem mluvím. Prostě to znám ze svého života. Při čtení se ti bude zdát, že některé věty a věci se opakují a je to pravda. Některé poznatky se musí opakovat stále dokola, abys tomu porozuměl. Je to jako se sportem nebo učením cizího jazyka – stále to opakuješ, až to jednou umíš. Ústředním tématem této knihy jsi ty a ne autor, jak tomu v mnoha jiných knihách je. Jde o tebe, o nikoho jiného. Jde o tvůj sever a tvoji cestu životem. Tato kniha není román na jeden večer, ale průvodce do míst, které si sám vybereš. Je to všechno na tobě a je také jen na tobě, jak se svým životem naložíš.

Nestůj na místě, protože od stání bolí nohy. To, co hledáš, je před tebou, ne vzadu. Vpředu to žije, vzadu to už jen spí. Život je tvůj nejlepší přítel, jenže ty ho mnohdy tak nebereš. Často ti klepe na rameno a chce se připomenout, že je tady přímo u tebe. Vezmi ho konečně za ruku a bude vůbec nejlepší, když s ním pojedíš na výlet – na nekonečný výlet plný zážitků. Nezáleží na tom, co si o tobě myslí ostatní nebo co se děje zrovna v tvém okolí. Nemusíš pátrat po skrytých významech světa kolem sebe a také nemusíš brát život tak, jak přichází. Přestaň hrát hru na problémy a začni se radovat sám ze sebe a ze svého života. Celý Vesmír čeká, až se staneš opět

sám sebou. To znamená jít radostně svou cestou a nestrkat nos do cizích záležitostí. Začni se radovat z „maličkostí“ tohoto světa a neodsuzuj se za všelijaké zdánlivé neúspěchy, které postupem času stejně ztratí význam a ty na ně zapomeš.

Řeknu ti malé tajemství – *život jsi ty a ty jsi život*. Už nemusíš pátrat ve všech knížkách, abys tuto jednoduchou pravdu pochopil. Pokud začneš být sám sebou, začneš vlastně konečně žít. Život sám je radost a štěstí, tak ho neodmítej, protože jinak odmítáš sám sebe. Na nikoho a na nic nečekej a začni si všeho užívat už teď. Příteli, není mnoho času. Nemrač se, protože tak se mračíš na celý svět a jak už víš, i sám na sebe. Život na nikoho nečeká a ty taky na nikoho nečekej. Sbal si nejnnutnější věci a vyběhni ven. Nadechni se a pomalu a dlouze vydechni. Tak poprvé poznáš, jak chutná ten báječný pocit plný života. Tak možná poprvé zažiješ návrat do svého středu, návrat k sobě. Není krásnějšího pocitu, než být sám sebou. A s ostatními si nemusíš lámat hlavu, nech je jít vlastní cestou.

1. NEOHLÍŽEJ SE DOZADU, ZATOČÍ SE TI HLAVA

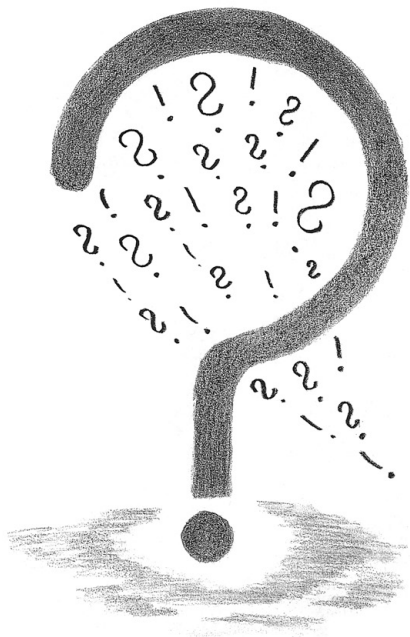
Hej člověče! Pohledem dozadu zjistíš jen to, co bylo vzadu. Podívej se, jak je anatomicky sestaven tvůj krk – páteř má svůj směr a tvar. Jejím pootočením vzniká napětí a motá se hlava. Zkus se jen chvíli dívat dozadu a přitom jít. Zakopneš teď či později. Je to jen otázka času. Pak tě nebude bolet jen hlava a nebudeš mít jen mžitky před očima, ale budeš mít nejspíše bolavá kolena nebo celé tělo. A kdo tě bude dávat dohromady?

Nemůžeš postupovat životem dopředu a hledět dozadu. To se vylučuje. Musíš se dívat tam, kam chceš jít. Potom dojdeš do svého cíle. Ale hledět dozadu znamená nehledět na svůj cíl. Vzadu přece cíl nemáš. Tam jsou jen ty cíle, kterých jsi již dosáhl. Dozadu většinou hledíš na své neúspěchy, zklamání a pády. A jak platí v celém Vesmíru – *to, čemu věnuješ pozornost, to roste a přitahuje další – podobné zkušenosti*. Nehleď dozadu, pak budeš padat a mít neúspěchy, i když půjdeš dopředu. A to přece nechceš. Přestaň hledět na to, co bylo – co máš za sebou. Snaž se každý den vstávat jako děti – plný naděje a nedočkavosti, co krásného den přinese. Snaž se vybírat, doslova prosívat okolí kolem sebe a věnovat pozornost tomu, co se ti líbí. Přehlížej to, co bylo špatné nebo to, co se děje kolem tebe a s čím nesouhlasíš. Doslova se staň ignorantem a zároveň i špičkovým vojenským zaměřovačem. Ignoruj vše, co nechceš ve svém životě zažívat – nepříjemné lidi, okolnosti a situace, nedívej se na ně a nepřemýšlej o nich. Nech to vše bez povšimnutí. Odlož to, jakoby to nenáleželo tobě. A pak se

laserovým pohledem zaměřovače zaměř na vše, co chceš pozvat do svého života. Hezký úsměv, krásnou postavu, zdravé tělo, báječné přátele, milující vztah nebo radost a štěstí. Na to všechno se zaměřuj a ve svých myšlenkách to kultivuj. Protože to, co dostaneš do svého hledáčku, to zasáhneš. Stane se to aktivní součástí tvého života. Pamatuj, že přitažlivost vládne celým Vesmírem. *Podobné se přitahuje.*

Ode dneška a od této chvíle se neohlížej za svou minulostí. Je to jen vzpomínka a má jen takový význam, který jí sám dáš. Tak to dělej chytře a vybírej si ze svého pohledu dozadu jen to, z čeho máš dobrý pocit – hezkou vzpomínku, tvůj minulý úspěch, vydařené rande, báječnou oslavu... To platí jen v případě, když si neporučíš a dál pátráš v minulosti. Jinak si postupně zvykni uzavírat svou minulost, uplynulý den nebo prožitý zážitek. Vyber si z toho to dobré a ostatní odlož do popelnice. Vyvážejí je pravidelně, tak nevím, proč bys to nepříjemné a zkažené také pravidelně nemohl dávat stranou.

*To, co chceš, hledá také tebe.
Jsi tím, co hledáš, protože vše je tvou vlastní projekcí.
A abys našel to, co chceš najít, stačí jen jediné:
stát se tím, co hledáš.
Bud' tam, kde chceš být.
Bud' tím, kým chceš být.
A přestaň mluvit o tom, kdo jsi byl.*

2. „PROČ?“ JE TA NEJZBYTEČNĚJŠÍ OTÁZKA

Zajisté jsi slyšel, jak se děti 100x za den ptají „proč?“ Na jejich zvědavé otázky trpělivě odpovídáme – *protože...* A jak jim neustále něco vysvětlujeme, mají další a další nové otázky. Ale to jsou děti – ty na to máš právo. Jsou zvědavé. U nás dospělých to však postrádá smysl, my máme všechny odpovědi sami v sobě. Neptejme se druhých neustále „proč?“, jinak budou přibývat další důvody, proč se ptát „proč?“. Tyto otázky ti ze života udělají peklo, protože každý z nás má nějaký důvod k otázce „proč?“. Neptej se, proč se něco v tvém životě stalo, ale dej tomu svůj vlastní význam. Začni si na své otázky odpovídat sám. Nemusíš pátrat ve snářích po významech toho, co se ti zdálo. Dej tomu svůj vlastní význam – takový, jaký tě posílí. Nejsou žádné negativní věci, které se nám dějí. Jsou to jen a jen zkušenosti a příležitosti jít dál a jinak. Pokud začneš dávat věcem vlastní význam, velmi tě to posílí. Získáš moc, o kterou jsi přišel ustavičným ptáním druhých, co si o tom myslí a proč se to stalo.

Nikoho se neptej a hledej své vlastní odpovědi. Negativním událostem, které tě potkaly, zkus dát svůj vlastní, pozitivní význam. Když někdo od tebe odejde, začni se těšit na někoho lepšího, který přijde. Když něco ztratíš, raduj se z toho, co získáš. Prostě přeháněj a fantazíruj, Vesmír má rád takové lidi. Těm přinese více a více toho, z čeho se dokážou radovat. Nenahrávej sám sobě špatné a nechyatelné míče zbytečnými negativními otázkami. Ve všem, co se ti stalo a co se ti děje, hledej pozitivní aspekt. Dívej se na vše tak, jak chceš, aby

to bylo a nedívej se na to tak, jaké to je. Začni svému životu ukazovat, jakým řečištěm má téci a neptej se „proč“. Jsme zde jen na krátký čas a pro hloupé otázky a ještě hloupější odpovědi zde není místo. Staň se vykonavatelem, tvůrcem, režisérem a dirigentem svého života. Sám urči, jaké vše je a jaké to bude. A potom jdi a staň se tím, kdo žije podle svých zásad. Míň se ptej a více navrhuj. A pokud máš v hlavě plno otázek typu „proč?“, tak si na ně sám odpověz. Nejsi už přece mimino. A až se příště tebe někdo zeptá „proč?“, řekni mu, aby tomu dal svůj vlastní význam. Proč? Protože!

*Na všechny tvé otázky již dávno znáš odpověď.
Jen poslouchej šepot Vesmíru.
Není něco skrytého, je jen něco, co ještě nevidíš.
A není něco tajemného, je to jen něco, co zatím nechápeš.
Neptej se druhých, ale zeptej se svého nejlepšího přítele.
Ten tě zná nejlépe, a proto také ví jedinou
správnou odpověď.
Ten přítel je neustále s tebou a má tě rád.
Ten přítel ti vždy pomůže.
Ten přítel jsi totiž ty.*

